

Rembrandtlaan ter hoogte van de Boslaan

De eerste openbare brievenbus dateert uit 1850. Wellicht herinnert U zich de rode openbare brievenbus nog. Tot 1963 was deze bus in het straatbeeld aanwezig. Later kwam de kunststof oranje brievenbus ervoor in de plaats. Steeds meer post wordt digitaal verzonden en brievenbussen verdwijnen. Rond de Kerst vraag je jezelf af waar een brievenbus voor een kaart met de beste wensen te vinden is. (B.L.)

Gelukkig Nieuwejaer

Voor d'n hoevelste keer dà 'k dut in de afgelôôpe daege geschreve of gezeed het? 'k Zou 't bij benaedering nie kanne zegge, mor 'k durref wel te stelle dat 't 'r 'n paor honderd gewist motte weze. In ellek gevaal zijn 't 'r veul meer gewist dan de wense voor 'n paor Prettige of Zaolige daege met de Korsemis.

M'n vrouw hà weer een paor hêêle daege nie aandere gedaen dan heur vingers temet blaauw zitte schrijve op aal die wenskaorte die me aaltijd nog as persoonlijke groet aan 't end van 't jaer aan familie, vriende en bekendes sture. Ik hoef op die kaorte enkeld mor mijn naam nog te schrijve, de rest van de tekst hè m'n vrouw d'r aal op gezet. Azze aalle december poszegels d'r voor de buite Slierecht weunachtiges opgeplakt zitte en ze grofweg op Poscode zijn gesillecteerd, kanne die as êêstes op de post worre gedaen.

Tegewoordig mò je naer Aolebert Haijn voor je buitelandse frankeringe sund we gêen aage poskentoor meer hebbe. As ie 't dan een bietjie bekijkt, kà je daer gelijk nog een paar boodschoppies mee vendaen brenge, dà scheel dan ommers weer 'n ritjie. In Slierecht bezurreg ik de kaorte aaltijd nog zellef bij de geadresseerdes thuis en dà doe 'k dan gelijk met de emveloppe và me zeun en schôndochter. Dà 's een hêel kerrewaai op m'n fietsie. Je rij host bekant Slierecht drie keer in de rondte en sommige straete likene wel in een doolhof te zitte. Man, man, hoe krijge ze 't verzonne om die betreffende straete ok om d'n bocht dezellefde naam te geve? Aal met aal ben 'k 'r toch weer in geslaogd (op 'n paar nae)'t hêele zwikkie op tijd de deur uit te krijge en die drie die 'k nie kon vinge hè 'k asnog van zô'n decemberzegel verzien en in de bekende rôjen bus gedaen. Deur m'n post zellef te bezurrege, hè 'k aal met aal 'n lieve cent bespaord en teves hè 'k wat aan m'n bewegingsapperaot bijgewaarekt.

In de winterdag komp 'r minder van 'n endjie fietse deur de polder en ok 'n straetjie om of een rondjie langs de Singel schiet 'r in de donkere daege voor Korsemis bij in. Dà 's gêen loiighaaid, mor 't nôdig mijn dan nie uit om naer buitene te gaon. 'k Ben aallang blij dat 'r nog gêen snêeuw of aandere bevrore neerslag is gevaalle. Neeje, voor mijn mè m'n kunsknie en aandere lichaomelijke bepaarekinge, zijn de winterse tafferêele op de aanzichkaorte die 'k rondgebracht het, mooi genogt.

Ik ben d'r êen die meer van 't zonnechie in 'n waarem land houd en 't liefste in 'n zwembroeksie bij 't zwembad of aan zêe in 'n subtropisch land bivekeert. Daer kom verlôpig nò nie van. Zôolang as de toestand in de wêreld blijf zôas tie nou is, dan ving Maerte, m'n vaste vekansiemaot, 't nie veraantwoord om naer waaremere streke te gaon vliege. Om d'r 'n m'n êentjie vantusse te gaon, dà trek me nie. Zôdoende mò 'k mor rustigchies thuisblijve en wachte op betere tije of, wie weet, meldt 'r wel êen z'n aage aan bij mijn die 't wel aandurreft?

Huib Kraaijeveld